

หน้า ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัยที่จะเสนอเป็นลำดับขั้นตอนนี้ ลักษณะของการวิเคราะห์จะดำเนินตัวไปของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับ ลักษณะรวมทั้งของกลุ่มตัวอย่าง ลำดับต่อไปเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลความสัมมิตรฐานซึ่ง ได้แก่ปัจจัยทางค่านิยม ปัจจัยทางการสื่อสารระหว่างบุคคล ปัจจัยภายใน เกี่ยวกับความเชื่อ หรือไม่เชื่อในการตัดสินใจของบุคคล โดยทำการเบริร์มเทียบ ความแตกต่างระหว่างลักษณะเหล่านี้ของบุคคล เป็นสมาชิกโครงการกองทุนยากันผู้ไม่เป็น สมาชิกโครงการด้วยค่าไฟ สแควร์ (Chi Square) และปัจจัยในรายละเอียด การหาค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์เชิงเดียวระหว่างตัวแปรต่าง ๆ โดยใช้สูตรของ เพียร์สัน (Pearson Product Moment correlation coefficient) รวมทั้งวิเคราะห์ทดสอบความสำคัญของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจ เท่า รวมกลุ่มโครงการกองทุนยากาคุยการวิเคราะห์การทดลองพหุคุณ (Multiple Regression)

เพื่อที่จะเข้าใจลักษณะของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย น้อยทางลักษณะ เช่น ให้จำแนกกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มผู้เป็นสมาชิกและกลุ่มผู้ไม่เป็นสมาชิก ตามลักษณะที่เป็นคือ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา ภาระครอบครัว ลักษณะการรักษา คนเองเมื่อเจ็บป่วย

ลักษณะหัวไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ ๑ : แสดงจำนวนรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	รายละ
ชาย	๔๗	๘๖.๕
หญิง	๖๗	๗๓.๕
รวม	๑๑๔	๗๐๐.๐

จากตารางที่ ๑ ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างเมื่อจำแนกตามเพศ ก็เห็นว่าเพศในตารางที่ ๑ นี้ให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้เป็นชายมากกว่าหญิง คือเป็นชายมากกว่าหญิงประมาณรายละ ๒๓

ตารางที่ ๒ : แสดงจำนวนรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	รายละ
๑๖ - ๒๕	๔๗	๙๔.๕
๓๐ - ๓๙	๔๙	๑๗.๐
๔๐ - ๔๙	๔๐	๙๖.๐
๕๐ ปีขึ้นไป	๑๕	๑๒.๓
รวม	๑๑๔	๗๐๐.๐

จากตารางที่ ๒ กลุ่มตัวอย่างมีอายุในช่วง ๓๐ - ๓๙ ปี มากที่สุดคือประมาณเกือบ ๑ ใน ๓ และกลุ่มที่มีอายุ ๕๐ ปีขึ้นไปมีจำนวนน้อยที่สุด มีเที่ยง ๑ ใน ๔ โดยประมาณ

ตารางที่ ๓ : แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
เกษตรกรรม	๗๐๗	๖๔.๖
รับจ้าง	๔๑	๒๘.๕
รับราชการ	๑	๐.๖
อื่น ๆ	๓	๑.๕
รวม	๑๔๖	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๓ กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาประมาณ ๑๔๖ ใน ๓ มีอาชีพเกษตรกรรม รองลงมาคือรับจ้าง มีอาชีพอื่น ๆ และรับราชการน้อยมาก

ตารางที่ ๔ : แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับรายได้โดย
ของครอบครัว

รายได้เฉลี่ยปีของครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า ๒,๐๐๐ บาท	๕	๓.๖
๒,๐๐๐ - ๒,๔๔๙ บาท	๙๐	๖.๕
๒,๐๐๐ - ๒,๔๔๙ บาท	๙๐	๖.๕
สูงกว่า ๔,๐๐๐ บาทขึ้นไป	๑๒๕	๘๓.๘
รวม	๑๔๖	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔ กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาส่วนใหญ่มีรายได้ปี
ประมาณ ๔,๐๐๐ บาทขึ้นไป

ตารางที่ ๕ : แสดงจำนวนรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะการ
ถือครองที่ดิน

ลักษณะการถือครองที่ดิน	จำนวน	รายละ
เจ้าผู้คนทำกิน	๗๗๖	๗๖.๐
เป็นเจ้าของที่ดิน	๒๙	๙๔.๐
รวม	๗๐๕	๙๐๐.๐

จากตารางที่ ๕ แสดงให้เห็นว่า ๓ ใน ๔ ของกลุ่มตัวอย่างเป็นเจ้าที่ดิน
ผู้คนทำกิน ที่เหลือเป็นเจ้าของที่ดินเอง

ตารางที่ ๖ : แสดงจำนวนรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะการรักษา
ตนเองเมื่อเจ็บป่วยโดยทั่ว ๆ ไป

ลักษณะการรักษาตนเองเมื่อเจ็บป่วย	จำนวน	รายละ
๑. ซื้อยาภัณฑ์	๗๐๕	๙๔.๒
๒. หาหมอตามคลีนิก/โรงพยาบาล	๔๙	๙๖.๖
๓. ปล่อยให้หายเอง	๙	๕.๘
รวม	๗๕๓	๙๐๐.๐

ตารางที่ ๖ พบรากลุ่มตัวอย่างประมาณ ๒ ใน ๓ เมื่อเวลาเจ็บป่วย
จะหาซื้อยาภัณฑ์ ประมาณ ๑ ใน ๔ ไปหาหมอ อีกประมาณร้อยละ ๕ ปล่อยให้
หายเองไม่สนใจในการรักษาพยาบาล

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ ๑ ปัจจัยทางค่านเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่างนี้ความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าร่วมกลุ่มโครงการกองทุนยาประจำหมู่บ้านปัจจัยดังกล่าวได้แก่ เพศ อายุ สุขภาพอนามัยของคนเอง สุขภาพอนามัยของสมาชิกในครอบครัว และภาระการเป็นผู้นำในครอบครัว

ปัจจัยด้านเพศ : เพศมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าร่วมกลุ่ม

ตารางที่ ๘ : แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับสภาพการเป็นสมาชิก

เพศ	สภาพการเป็นสมาชิก			รวม
	ไม่เป็น	เป็น	รวม	
ชาย	๓๙ (๔๙.๕๖)	๔๕ (๖๔.๔๙)	๘๔ (๕๖.๔๙)	
หญิง	๖๐ (๕๙.๔๔)	๒๑ (๓๔.๕๓)	๘๑ (๔๓.๔๑)	
	รวม	๘๔ (๙๐๐.๖)	๗๖ (๙๐๐.๐)	๑๕๐ (๙๐๐.๐)
χ^2	๗.๒๗	df = ๑	ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ	

จากการที่ ๘ พบรากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ๑๕๐ คน มีผู้เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกใกล้เคียงกัน ในจำนวนทั้งหมดคนนี้เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง แต่กลุ่มที่เป็นสมาชิกมีเพศชายมากกว่าเพศหญิง และในกลุ่มที่ไม่เป็นสมาชิกมีเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

อย่างไรก็ตามผลการทดสอบพบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องเพศเมื่อพิจารณาตามกลุ่มที่เข้าเป็นสมาชิกและไม่เข้าเป็นสมาชิกโครงการกองทุนยา นั่นคือเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเป็นหรือไม่เป็นสมาชิกโครงการกองทุนยา

ผลการทดสอบนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยด้านอายุ : อายุมีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมกลุ่มโครงการกองทุนฯ
ตารางที่ ๘ : แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับสภาพการเข้าเป็นสมาชิก

อายุ	สภาพการเป็นสมาชิก			
	ไม่เป็น	เป็น	รวม	
๑๖ - ๒๕ ปี	๓๖ (๔๖.๗๖)	๗๐ (๗๓.๗๖)	๔๖ (๔๕.๔๖)	
๓๐ - ๓๙ ปี	๗๗ (๗๑.๗๗)	๓๙ (๔๖.๑๑)	๑๖ (๑๑.๔๖)	
๔๐ - ๔๙ ปี	๗๔ (๗๑.๔๔)	๒๖ (๒๔.๒๖)	๖๐ (๕๔.๖๐)	
๕๐ ปีขึ้นไป	๗๗ (๗๔.๗๐)	๒ (๑๐.๕๒)	๗๙ (๗๔.๗๙)	
รวม	๗๔ (๗๐.๐๐)	๗๖ (๗๐.๐๐)	๑๕๐ (๑๐๐.๐๐)	

$$\chi^2 = ๒.๓.๓๓๙๐ \quad df = ๓ \quad \text{มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ } 0.09$$

จากตารางที่ ๘ แสดงให้เห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบระหว่างผู้ที่เป็นและไม่เป็นสมาชิกตามกลุ่มอายุพบว่าสัดส่วนของประชากรในช่วงอายุต่าง ๆ ในกลุ่มที่ไม่เป็นสมาชิกตามกำหนดอายุพนยาสัคส่วนของประชากรในช่วงอายุต่าง ๆ ในกลุ่มที่เป็นสมาชิกโครงการกองทุนฯ แตกต่างกับกลุ่มที่ไม่เป็นสมาชิกโครงการกองทุนฯ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่ามีปัจจัยด้านอายุมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเป็นสมาชิก โดยในกลุ่มผู้เป็นสมาชิกจะมีอยู่ในช่วงอายุ ๓๐ - ๓๙ ปีมากที่สุด ในขณะที่ในกลุ่มที่ไม่เป็นสมาชิกอยู่ในช่วงอายุ ๑๖ - ๒๕ ปีมากที่สุด

ผลการทดสอบนี้เป็นไปตามสมมติฐาน

โครงการกองทุนฯ

ผลการทดสอบนี้เป็นไปตามสมมติฐาน

ปัจจัยด้านสุขภาพของคนเงง : สุขภาพของคนเงงมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจ
เข้าร่วมกลุ่มโครงการกองทุนยา

ตารางที่ ๔ : แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพคนเงงกับสภากาраж เป็นสมาชิก

สุขภาพของคนเงง	สภากาраж เป็นสมาชิก			รวม
	ไม่เป็น	เป็น	รวม	
สุขภาพไม่เคยดี/ป่วยบ่อย	๖๐ (๒๕.๖๔)	๗๗ (๒๓.๗๖)	๧๗ (๗๔.๕๙)	๑๓๗
สุขภาพดี/ไม่เคยป่วย	๔๔ (๗๔.๓๖)	๔๕ (๗๖.๖๔)	๙๙ (๒๔.๐๑)	๓๓
รวม	๑๐๔ (๙๐.๐)	๑๒๖ (๗๐.๐)	๒๓๐ (๑๐๐.๐)	๑๕๕

$$\chi^2 = 0.04945 \quad df = ๑ \quad \text{ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ}$$

จากตารางที่ ๔ แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบระหว่างผู้ที่เป็นและไม่เป็นสมาชิกตามลักษณะสุขภาพของคนเงงแล้ว พบรากาศดีส่วนของผู้ที่มีสุขภาพดี และไม่ค่อยในกลุ่มที่เป็นสมาชิกโครงการ ในมีความแตกต่างกับกลุ่มที่ไม่เป็นสมาชิกโครงการกองทุนยา ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าปัจจัยด้านสุขภาพของคนเงงไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเป็นสมาชิก โดยทั้งผู้ที่เป็นสมาชิก และไม่เป็นสมาชิกต่างมีสุขภาพของคนเงงที่เป็นส่วนใหญ่ ผลกระทบส่วนชัว สุขภาพของคนเงงไม่มีความสัมพันธ์กับการเป็น หรือไม่เป็นสมาชิกโครงการกองทุนยา ผลกระทบส่วนนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ปัจจัยด้านสุขภาพของสมาชิกในครอบครัว : สุขภาพของสมาชิกในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมกิจกรรมการกองทุนฯ

ตารางที่ ๙๐ : แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพของสมาชิกในครอบครัวกับสภากาражเป็นสมาชิก

สุขภาพของสมาชิก ในครอบครัว	สภากาражเป็นสมาชิก		รวม
	ไม่เป็น	เป็น	
สุขภาพไม่ค่อยดี/ป่วยบ่อย	๗๘ (๒๓.๐๗)	๕๐ (๒๖.๓๒)	๑๒๘ (๒๔.๖๗)
สุขภาพดี/ไม่ค่อยเจ็บป่วย	๔๐ (๗๖.๔๓)	๕๖ (๗๓.๖๔)	๑๙๖ (๗๕.๓๓)
รวม	๑๑๘ (๗๐.๐)	๑๗๖ (๗๐.๐)	๓๙๔ (๗๐.๐)

$$\chi^2 = 0.4496 \quad df = 1 \quad \text{ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ}$$

จากตารางที่ ๙๐ พบร่วสัดส่วนของเรื่องสุขภาพดีและไม่ดีของสมาชิกในครอบครัว ในกลุ่มที่เป็นสมาชิกโครงการกองทุนฯ ไม่มีความแตกต่างกับกลุ่มที่ไม่ได้เป็นสมาชิก ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าปัจจัยด้านสุขภาพของสมาชิกในครอบครัวไม่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเป็นสมาชิกโครงการ โดยที่สมาชิกในครอบครัวทั้งในกลุ่มที่เป็นสมาชิก และไม่เป็นสมาชิกในโครงการต่างก็มีสุขภาพดี

ผลการทดสอบนี้ ดูสุขภาพของสมาชิกในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการเป็นหรือไม่เป็นสมาชิกโครงการกองทุนฯ ผลการทดสอบนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ปัจจัยค้านภาวะความเป็นผู้นำครอบครัว : ภาวะการเป็นผู้นำครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมกลุ่มโครงการกองทุนฯ

ตารางที่ ๑๑ : แสดงความสัมพันธ์ระหว่างภาวะการเป็นผู้นำครอบครัวกับสภาพการเป็นสมาชิก

ภาวะการเป็นผู้นำครอบครัว	สภาพการเป็นสมาชิก	รวม
ไม่เป็น	เป็น	

ผู้ที่มีภาวะการเป็นผู้นำครอบครัว	๒๗	๕๖	๗๓
(๓๔.๖๙) (๗๓.๖๔) (๕๓.๘๕)			

ผู้ที่ไม่มีภาวะการเป็นผู้นำครอบครัว	๔๙	๖๐	๑๠
(๖๔.๓๖) (๔๖.๓๔) (๔๖.๗๗)			

รวม	๗๗	๑๑๖	๑๙๓
(๑๐๐.๐) (๗๐.๐) (๑๐๐.๐)			

$$\bar{X} = ๔๓.๖๔ \quad df = ๗ \quad \text{มั尼ยสำคัญทางสถิติระดับ } .๐๑$$

จากตารางที่ ๑๑ แสดงให้เห็นว่าสัดส่วนของภาวะการเป็นผู้นำในครอบครัวในกลุ่มที่เป็นสมาชิกโครงการกองทุนฯ มีความแตกต่างกับกลุ่มที่ไม่ได้เป็นสมาชิกโครงการกองทุนฯ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าภาวะการเป็นผู้นำในครอบครัวมีผลต่อการตัดสินใจเข้าหรือไม่เข้าเป็นสมาชิกโครงการกองทุนฯ

ผลการทดสอบนี้ ภาวะการเป็นผู้นำในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเป็นหรือไม่เป็นสมาชิกในโครงการกองทุนฯ ผลการทดสอบนี้ เป็นไปตามสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐานที่ ๒ ปัจจัยทางคานการสื่อสารระหว่างบุคคล
ซึ่งไม่ได้แสวงสาร ความน่าเชื่อถือของแสวงสาร ความน้อยครั้งในการสื่อสาร ความ
ยากง่ายของสาร ทิศทางการสื่อสาร และลักษณะการรับสารจากสื่อบุคคลมีความสัมพันธ์
เชิงบวกกับการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการกองทุนฯ

แสวงสาร ประเภทของแสวงสารมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการ
กองทุนฯ

ตารางที่ ๒๒ : แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแสวงสารกับสภากาражเป็นสมาชิก

แสวงสาร	สภากาражเป็นสมาชิก รวม		
	ไม่เป็น	เป็น	รวม
บุนนาคทุนชั่วคราว (ผู้ใหญ่บ้าน/บุตรชายผู้ใหญ่บ้าน)	๓๗ (๕๓.๓๓)	๕๗ (๗๕.๐)	๙๔ (๖๘.๖๖)
นักพัฒนาเอกชนจากมูลนิธิ ฉะเชิงเทราเพื่อการพัฒนา	๖ (๑๐.๐)	๗๗ (๗๕.๕๙)	๘๓ (๗๔.๕)
อื่น ๆ	๒๒ (๓๖.๖๗)	๔ (๑๐.๕๑)	๒๖ (๔๖.๐๖)
รวม	๖๐ (๑๐๐.๐)	๗๖ (๗๐๐.๐)	๑๓๖ (๗๐๐.๐)

$\chi^2 = ๗๑.๓๓$ df = ๒ มันยังสำคัญทางสถิติระดับ .๐๑
จากการที่ ๗๒ แสดงให้เห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบระหว่างผู้เป็นสมาชิกและ
ไม่เป็นสมาชิกของโครงการตามแสวงสารที่ได้รับรู้เรื่องของโครงการกองทุนฯ แล้วพบว่า
ลักษณะของผู้ได้รับข่าวสารจากแสวงสารทั้งกันในกลุ่มผู้เป็นสมาชิกมีความแตกต่างจาก
กลุ่มผู้ไม่เป็นสมาชิกโครงการกองทุนฯ

ผลการทดสอบชี้ว่า ประเภทของแสวงสารมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจ
เข้าหรือไม่เข้าเป็นสมาชิกโครงการกองทุนฯ

ผลการทดสอบนี้เป็นไปตามสมมติฐาน

ความนาเชื่อถือของแหล่งสาร ความนาเชื่อถือของแหล่งสารมีความสัมพันธ์กับการ
ตัดสินใจเข้าร่วมโครงการกองทุนยา

ตารางที่ ๑๓ : แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความนาเชื่อถือของแหล่งสารกับสภาพ
การเป็นสมาชิก

<u>ความนาเชื่อถือของแหล่งสาร</u>	<u>สภาพการเป็นสมาชิก</u> รวม		
	<u>ไม่เป็น</u>	<u>เป็น</u>	<u>รวม</u>
<u>ไม่ตอบ</u>	๒๘ (๗๕.๙๙)	๗ (๑.๙๖)	๓๕ (๑๖.๙๓)
<u>นาเชื่อถือน้อย</u>	๗ (๗๕.๗๗)	๗ (๓.๙๕)	๧๔ (๖.๐๖)
<u>นาเชื่อถือมาก</u>	๗๕ (๕๐.๐)	๗๒ (๕๕.๗๗)	๑๔๗ (๗๗.๐๘)
<u>รวม</u>	๗๕ (๑๐๐.๐)	๗๒ (๑๐๐.๐)	๑๔๗ (๑๐๐.๐)

$$\chi^2 = 5.77 \quad df = 2 \quad \text{มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ } .09$$

จากตารางที่ ๑๓ พบร้าสัคส่วนของความนาเชื่อถือของแหล่งสารในกลุ่มที่เป็นสมาชิกมีความแตกต่างจากกลุ่มผู้ไม่เป็นสมาชิก โดยในกลุ่มผู้เป็นสมาชิกจะให้ความเชื่อถือแหล่งสารมากกว่าผู้ไม่เป็นสมาชิก ซึ่งอาจทราบได้ว่า ความนาเชื่อถือของแหล่งสารมีผลต่อการตัดสินใจเข้าเป็นสมาชิกโครงการกองทุนยา

ผลการทดสอบนี้ว่าความนาเชื่อถือของแหล่งสารมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการกองทุนยา

ผลการทดสอบนี้เป็นไปตามสมมติฐาน

ทิศทางการสื่อสารระหว่างบุคคล ทิศทางของการสื่อสารมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจ
เข้าร่วมโครงการกองทุนฯ

ตารางที่ ๑๔ : แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทิศทางการสื่อสารระหว่างบุคคลกับสภาพ
การเป็นสมาชิก

ทิศทางการสื่อสาร	สภาพการเป็นสมาชิก		รวม
	ไม่เป็น	เป็น	
ไม่เคยชักดูความข้อของใจกับแหล่งสาร	๖๔ (๗๙.๐๔)	๓๐ (๒๕.๗๖)	๙๔ (๙๙.๐๓)
เคย	๗๔ (๗๗.๕๕)	๖๖ (๖๐.๔๓)	๬๐ (๖๘.๔๗)
รวม	๗๗ (๗๐.๐)	๗๖ (๗๐.๐)	๑๕๓ (๑๐๐.๐)

$$\chi^2 = ๗๗.๗๗๔๓ \quad df = ๒ \quad \text{มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ } .๐๑$$

จากตารางที่ ๑๔ พบร่วมความแตกต่างกันในเรื่องของสัดส่วนของผู้ที่เคยและ
ไม่เคยชักดูความข้อของใจกับแหล่งสารระหว่างกลุ่มที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกโครงการ
กองทุนฯ หรือทิศทางการสื่อสารมีความสัมพันธ์กับการเป็นหรือไม่เป็นสมาชิกโครงการ
กองทุนฯ

ผู้ที่มีการชักดูความข้อของใจกับแหล่งสาร ซึ่งแสดงให้เห็นถึงทิศทางการสื่อสาร
ที่เป็นแบบสองทิศทางคือมีปฏิภูติยาโtopic กับแหล่งสารนั้นอยู่ในกลุ่มผู้ที่เป็นสมาชิกจำนวนมาก
ที่สุดคือร้อยละ ๙๙.๓ ในขณะที่ผู้ไม่ได้เป็นสมาชิกนั้นทิศทางการสื่อสาร เป็นแบบทิศทางเดียว
คือในนิปปิฎกิริยาโtopic กับแหล่งสารในค่านี้เป็นการชักดูความข้อของใจกับแหล่งสารถึงจำนวน
ร้อยละ ๔๙.๔

ผลการทดสอบว่าทิศทางของ การสื่อสาร มีความสัมพันธ์กับการเป็นหรือไม่เป็น
สมาชิกโครงการกองทุนฯ

ผลการทดสอบนี้เป็นไปตามสมมติฐาน

ความยากง่ายของสาร ความยากง่ายของเนื้อหาของสารมีความสัมพันธ์กับการ
ตัดสินใจเข้ารวมโครงการกองทุนยา

ตารางที่ ๑๕ : แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความยากง่ายของสารกับสภาพการเป็น
สมาร์ก

ความยากง่ายของสาร	สภาพการเป็นสมาร์ก		รวม
	ไม่เป็น	เป็น	
ไม่เข้าใจเลยหรือเข้าใจ	๖	๖	๑๒
ไม่ถึงครึ่ง	(๔๘.๕๗)	(๗.๘๕) (๓๓.๓๓)	
เข้าใจเพียงครึ่งเดียว	๑๑	๕	๑๖
	(๑๔.๗๐)	(๗๗.๔๔) (๑๔.๕๙)	
เข้าใจเกือบทั้งหมดหรือ ทั้งหมด	๒๙	๖๙	๙๘
	(๔๖.๕๓)	(๘๐.๔๗) (๕๓.๔๕)	
รวม	๗๘	๗๖	๑๕๔
	(๑๐๐.๐)	(๗๐๐.๐) (๗๐๐.๐)	

$$\chi^2 = ๕๒.๖๓ \quad df = ๒ \quad \text{มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ } .๐๑$$

จากตารางที่ ๑๕ แสดงให้เห็นว่าลักษณะของผู้มีความเข้าใจเนื้อหา
ของสารระดับต่าง ๆ ในกลุ่มญี่ปุ่นเป็นสมาร์กและไม่เป็นสมาร์กโครงการกองทุนยา มีความ
แตกต่างกัน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าความยากง่ายของสารมีผลต่อการตัดสินใจเข้าเป็นสมาร์ก
โครงการกองทุนยา

ผู้ที่เป็นสมาร์กโครงการเข้าใจสาร เกือบทั้งหมดหรือเข้าใจทั้งหมด ๙ จำนวน
ร้อยละ ๔๐.๔ ในขณะที่ผู้ที่ไม่เข้าใจสาร เลยหรือเข้าใจไม่ถึงครึ่งน้อยในกลุ่มญี่ปุ่น
ไม่ได้เป็นสมาร์กเป็นจำนวนสูงที่สุดคือจำนวนร้อยละ ๕๔.๕

ผลการทดสอบช่วงความยากง่ายของเนื้อหาของสารมีความสัมพันธ์กับการ
ตัดสินใจเข้ารวมโครงการกองทุนยา
ผลการทดสอบนี้เป็นไปตามสมมติฐาน

ลักษณะการรับสาร : ลักษณะการรับสารมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้ารวมกลุ่ม
โครงการกองทุนยา

ตารางที่ ๑๖ : แสดงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการรับรู้ข่าวสารกับสภาพ
การเป็นสมาชิก

ลักษณะการรับรู้ข่าวสาร	สภาพการเป็นสมาชิก		รวม
	ไม่เป็น	เป็น	
๑. ในครอบ	๗๙ (๒๓.๐๘)	๐ (๐.๐)	๗๙ (๗๗.๖๕)
๒. การประชุมกลุ่ม/ประชุม ชาวบ้าน	๘ (๑๐.๒๖)	๔๙ (๒๔.๙๕)(๗๕.๔๙)	๕๗ (๓๐)
๓. แข่งตัวตอตัว	๗๗ (๒๙.๗๙)	๗๗ (๑๔.๗๙)(๗๘.๗๙)	๗๗ (๒๙)
๔. พฤคุยกันในโอกาส ทาง ๆ	๗๓๕ (๔๖.๗๙)	๔๗ (๔๖.๔๙)(๔๐.๖๕)	๗๘ (๗๘)
รวม	๗๙ (๗๐.๐)	๔๗ (๗๐.๐)	๑๒๖ (๗๐.๐)

$$\chi^2 = 6.46 \quad df = ๒ \quad \text{มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ } .05$$

จากตารางที่ ๑๖ พบร่วมกันในเรื่องของลักษณะการรับรู้ข่าวสารหรือลักษณะการตัดสินใจเป็นสมาชิก
โครงการกองทุนยา กล่าวคืออยู่ที่เป็นสมาชิกที่มีการรับข่าวสารในลักษณะของการประชุม
ชาวบ้านมีจำนวนสูงที่สุดคือร้อยละ ๗๔.๙ เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนี้ที่ไม่ได้เป็นสมาชิก
จะมีผู้ที่รับข่าวสารจากการพูดคุยกันในโอกาสทาง ๆ มากที่สุดถึงจำนวนร้อยละ ๗๗.๕
ในขณะที่การรับสารในลักษณะที่เป็นการประชุมชาวบ้าน มีจำนวนเพียงร้อยละ ๕.๙
ผลการทดสอบนี้เป็นไปตามสมมติฐาน
ไม่เป็นสมาชิก

ความบอยครังในการรับสารจากสื่อบุคคล ความบอยครังในการรับสารมีความลับพ้นชั้น กับการตัดสินใจเข้ารวมโถงการกองทุนยา

ตารางที่ ๑๙ : แสดงความลับระหว่างความบอยครังในการรับสารจากสื่อบุคคล กับสภาพการ เป็นสมาชิก

ความบอยครังในการรับสาร จากสื่อบุคคล / ๙ ปี	สภาพการ เป็นสมาชิก	รวม
	ไม่เป็น	เป็น
๑ - ๕ ครั้ง	๗๔ (๔๑.๔๔)	๕๙ (๔๐.๒๙) (๒๖.๖๓)
๖ - ๒๐ ครั้ง	๒๒ (๑๘.๒๗)	๒๐ (๒๖.๗๗) (๒๓.๗๗)
๒๑ ครั้งขึ้นไป	๔๔ (๒๘.๒๙)	๔๔ (๒๔.๔๔) (๒๖.๙๐)
รวม	๑๔๘ (๑๐๐.๐)	๑๙๖ (๑๐๐.๐) (๑๐๐.๐)

$$X = \frac{2}{2} = \frac{๑๔๘.๗๗\%}{๒} \quad df = ๒ \quad \text{มีนัยสำคัญทางสถิติระดับที่ } .๐๙$$

จากตารางที่ ๑๙ จะเห็นว่ามีความแตกต่างในสัดส่วนของผู้ที่มีความบอยครังในการรับสารระหว่างกลุ่มที่เป็นสมาชิก กับกลุ่มที่ไม่เป็นสมาชิก โถงการกองทุนยา ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าความบอยครังในการรับสารจากสื่อบุคคลมีความลับพ้นชั้น กับการ เป็นสมาชิก ในโถงการกองทุนยา โดยในกลุ่มผู้ เป็นสมาชิกนั้น มีความบอยครังในการรับสารมากที่สุด ๒๑ ครั้ง ขึ้นไปจำนวนรอยละ ๗๐.๔ เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ไม่ได้เป็นสมาชิก ซึ่งมี เพียงจำนวนรอยละ ๔๑.๔ และเมื่อพิจารณาในกลุ่มผู้ไม่เป็นสมาชิกเองพบว่ามีจำนวน ของการรับสารที่มีความบอยครังเพียง ๑ - ๕ ครั้ง เป็นจำนวนมากถึงรอยละ ๒๖.๗ ผลการทดสอบชี้ว่า ความบอยครังในการรับสารมีความลับพ้นชั้น กับการตัดสินใจ เป็นหรือไม่ เป็นสมาชิกโถงการกองทุนยา ผลการทดสอบนี้ เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ ๓ ปัจจัยภายในเกี่ยวกับเบ้าหมาย ค่านิยม ความเชื่อ นิสัยชนบท
ธรรมเนียมประเพณี ความคาดหวัง ข้อผูกพัน โอกาสและความ
สามารถมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเป็นสมาชิกโครงการ
กองทุนยา

เบ้าหมาย คือเหตุผลในเรื่องของการได้รับผลประโยชน์ในรูปของการลด
ค่าใช้จ่ายด้านยาภัณฑ์ 医藥 การได้รับความรู้ในการใช้ยาภัณฑ์ 医藥
อย่างถูกต้อง การประหยัดเวลาในการเดินทาง

ตารางที่ ๑๔ : แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเบ้าหมายกับสภาพการเป็นสมาชิก

	เบ้าหมาย	สภาพการเป็นสมาชิก		รวม
		ไม่เป็น	เป็น	
ใช่		๔๔ (๖๔.๒๓)	๗๙ (๕๓.๔๙)	๑๒๓ (๘๙.๗๖)
ไม่ใช่		๒๔ (๓๐.๗๗)	๕ (๖.๔๔)	๒๙ (๑๔.๘๕)
	รวม	๗๘ (๙๐.๐)	๘๖ (๙๐.๐)	๑๖๔ (๙๐๐.๐)

$$\chi^2 = ๒.๖๓ \quad df = ๑ \quad \text{มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ } .๐๙$$

จากตารางที่ ๑๔ แสดงให้เห็นว่าสัดส่วนของผู้ที่เบ้าหมายในการตัดสินใจ
เป็นสมาชิกโครงการกองทุนยาคงับเบ้าหมายที่กำหนดท้อยู่ในกลุ่มผู้ที่เป็นสมาชิกและ
ผู้ที่ไม่เป็นสมาชิกมีความแตกต่างกัน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเบ้าหมายเกี่ยวกับเบ้าหมายในการ
ตัดสินใจมีผลต่อการตัดสินใจเข้าเป็นสมาชิกของโครงการกองทุนยา

ผลการทดสอบนี้ ปัจจัยด้านเบ้าหมายมีความสัมพันธ์กับการเป็นหรือ
ไม่เป็นสมาชิกโครงการกองทุนยา

ผลการทดสอบนี้เป็นไปตามสมมติฐาน

ความเชื่อ คือความเชื่อที่ว่า โกรกส่วนใหญ่ที่ชาวบ้านเป็นนั้นสามารถรักษาให้หาย เวงได้หากได้รับความรู้ที่ถูกต้อง

ตารางที่ ๑๔ : แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อ กับ สภาพการเป็นสมานชนิก

<u>ความเชื่อ</u>	<u>สภาพการเป็นสมานชนิก</u>		<u>รวม</u>
	<u>ไม่เป็น</u>	<u>เป็น</u>	
ใช่	๖๖ (๘๔.๖๙)	๗๙ (๘๔.๗๓)	๧๗ (๘๔.๖๙)
ไม่ใช่	๗๒ (๗๔.๓๙)	๔ (๕.๘๗)	๗๖ (๗๐.๓๙)
	<u>รวม</u> (๑๐๐.๐)	<u>๗๙</u> (๗๐๐.๐)	<u>๗๖</u> (๗๐๐.๐)
			<u>๗๔</u> (๗๐๐.๐)

$$\chi^2 = ๗.๔๙๔๕ \quad df = ๑ \quad \text{มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ } .๐๕$$

จากตารางที่ ๑๔ แสดงให้เห็นว่า มีความแตกต่างในเรื่องของความเชื่อ ระหว่างกลุ่มที่เป็นสมานชนิกและไม่เป็นสมานชนิก โกรกการกองทุนยา ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยเกี่ยวกับความเชื่อมผลของการตัดสินใจเข้าเป็นสมานชนิก โกรกการกองทุนยา ผลการทดสอบนี้ ปัจจัยเกี่ยวกับความเชื่อมความสัมพันธ์กับการเป็น หรือไม่เป็นสมานชนิก โกรกการกองทุนยา ผลการทดสอบนี้ เป็นไปตามสมมติฐาน

นิสัยและขนบธรรมเนียมประเพณี วัดจากนิสัยของการรักษาคนของโภคยาซื้อขาย
ซึ่งมาจากงานค้าหรืองานขายยา และนิสัยในการ
รวมกิจกรรมของหมู่บ้าน

ตารางที่ ๒๐ : แสดงความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยและขนบธรรมเนียมประเพณีกับสภาพ
การเป็นสมาชิก

นิสัยและขนบธรรมเนียมประเพณี สภากาด เป็นสมาชิก รวม
ในเป็น เป็น

ใช่	๔๙ (๖๔.๓๔)	๖๓ (๔๙.๘๙)	๗๗ (๗๔.๐๖)
ไม่ใช่		๒๗ (๗๔.๖๖)	๑๓ (๗๓.๗๗)
รวม	๗๖ (๑๐๐.๐)	๘๖ (๗๐.๐)	๙๐ (๑๐๐.๐)

$$\chi^2 = 6.4344 \quad df = 1 \quad \text{ไม่นัยสำคัญทางสถิติ}$$

จากตารางที่ ๒๐ แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องของนิสัยและ
ขนบธรรมเนียมประเพณีระหว่างกลุ่มที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกโภคการกองทุนยา
ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าปัจจัยเกี่ยวกับนิสัยและขนบธรรมเนียมประเพณีไม่ผลต่อการตัดสิน
เป็นสมาชิกโภคการกองทุนยา

ผลการทดสอบชี้ว่า ปัจจัยด้านนิสัยและขนบธรรมเนียมประเพณีไม่มีความ
สัมพันธ์กับการเป็นหรือไม่เป็นสมาชิกโภคการกองทุนยา
ผลการทดสอบนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ค่านิยม ใน การวิจัยครั้งนี้คือในเรื่องของค่านิยมที่ว่า "การเจ็บป่วยโดยทั่ว ๆ ไปสามารถรักษาด้วยตัวเองได้"

ตารางที่ ๒๙ : แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมกับสภากาраж เป็นสถิติก

ค่านิยม	สภากาраж เป็นสมารชิก			รวม
	ไม่เป็น	เป็น	รวม	
ใช่	๕๓ (๖๗.๔๔)	๕๗ (๗๕.๐)	๑๑๐ (๑๑.๔๔)	
ไม่ใช่	๒๕ (๓๒.๐๖)	๗๘ (๙๕.๐)	๑๐๓ (๑๙.๔๖)	
	รวม	๗๘ (๗๐.๐)	๑๑๖ (๑๐๐.๐)	๑๘๔ (๑๐๐.๐)

$$\chi^2 = 9.00 \text{ ดีกรี } df = 1 \quad \text{ไม่นิยมสำคัญทางสถิติ}$$

จากการที่ ๒๙ แสดงให้เห็นว่า ไม่มีความแตกต่างในเรื่องของค่านิยม ระหว่างกลุ่มที่เป็นสมารชิก และไม่เป็นสมารชิก โครงการกองทุนยา ซึ่งอาจถ้าไกว่า ปัจจัยด้านค่านิยมไม่มีผลต่อการตัดสินใจเป็นสมารชิกโครงการกองทุนยา ผลการทดสอบนี้ชี้ว่า ปัจจัยด้านค่านิยม ไม่มีความสัมพันธ์กับการเป็นหรือ ไม่เป็นสมารชิกโครงการกองทุนยา ผลการทดสอบนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ขอผูภัยด้วย เหตุผลที่เป็นเรื่องของขอผูภัยด้วยแก่สุขภาพคนเอง และสุขภาพของสมาชิกในครอบครัว

ตารางที่ ๒๒ : แสดงความสัมพันธ์ระหว่างขอผูภัยด้วยสภากาражเป็นสมาชิก

ขอผูภัยด้วย	สภากาраж เป็นสมาชิก		รวม
	ไม่เป็น	เป็น	
ใช่	๕๗ (๖๕.๓๔)	๗๑ (๕๓.๔๙)	๑๒๘
ไม่ใช่	๒๗ (๓๔.๖๖)	๕ (๔.๕๕)	๓๒
	รวม (๑๐๐.๐)	๗๖ (๗๐.๐)	๑๒๔ (๑๐๐.๐)

$$\chi^2 = 2.03063 \quad df = 9 \quad \text{มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ } .09$$

จากตารางที่ ๒๒ แสดงว่ามีความแตกต่างในเรื่องของขอผูภัยด้วยระหว่างกลุ่มที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกโครงการกองทุนยา ซึ่งอาจถือได้ว่าปัจจัยการขอผูภัยด้วยผลของการทดสอบใจเข้าเป็นสมาชิกโครงการกองทุนยา

ผลการทดสอบนี้ให้เห็นว่า ปัจจัยด้านขอผูภัยด้วยความสัมพันธ์กับการเป็นหรือไม่เป็นสมาชิกโครงการกองทุนยา

ผลการทดสอบนี้ เป็นไปตามสมมติฐาน

ความสามารถ ในการวิจัยครองน้ำค้างจากคานการเงินที่จะสามารถเลี้ยงค่าหุ้นได้
ตารางที่ ๒๓ : แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถกับสภาพการเป็นสมาชิก

ความสามารถ	สภาพการ เป็นสมานชนก ไม่เป็น เป็น		รวม
ใช่	๔๘ (๖๖.๖๖)	๗๓ (๕๖.๐๕)	๑๒๑ (๙๙.๙๖)
ไม่ใช่	๒๖ (๓๓.๓๔)	๗ (๓.๕๕)	๓๓ (๒๔.๘๘)
รวม	๗๙ (๙๐๐.๐)	๗๖ (๙๐๐.๐)	๑๕๕ (๙๐๐.๐)

จากตารางที่ ๒๓ แสดงความมีความแตกต่างกันในเรื่องของความสามารถ
ระหว่างผู้เป็นสมาชิกและผู้ไม่เป็นสมาชิกโครงการกองทุนฯ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่ามีจัย
คณความสามารถมีผลของการตัดสินใจเข้าเป็นสมาชิกโครงการกองทุนฯ
ผลการทดสอบชี้ว่า ปัจจัยคณความสามารถมีความสัมพันธ์กับการ เป็น
หรือไม่เป็นสมาชิกโครงการกองทุนฯ
ผลการทดสอบนี้ เป็นไปตามสมมติฐาน

ความคาดหวัง ในการวิจัยครั้งนี้คือจากความคาดหวังจากสมาชิกในครอบครัว
เพื่อนบ้าน ในการตัดสินใจของบุคคลที่จะเข้าเป็นสมาชิก
โครงการกองทุนฯ

ตารางที่ ๒๔ : แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังกับสภาพการ เป็นสมาชิก

ความคาดหวัง	สภาพการ เป็นสมาชิก		รวม
	ไม่เป็น	เป็น	
ใช่	๙๔ (๓๐.๗๖)	๕๖ (๑๓.๖๘)	๕๐
ไม่ใช่	๔๔ (๖๕.๒๔)	๖๐ (๒๖.๗๖)	๑๐๔
รวม	๑๓๘ (๙๐.๐)	๑๑๖ (๗๐.๐)	๒๕๔ (๑๐๐.๐)

$$\chi^2 = ๖๔.๔๔๙๘ \quad df = ๑ \quad \text{มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ } .๐๑$$

จากตารางที่ ๒๔ แสดงให้เห็นว่ามีความแตกต่างในเรื่องของการ
คาดหวังระหว่างกลุ่มยูเป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกโครงการกองทุนฯ ซึ่งอาจกล่าว
ได้ว่า ปัจจัยด้านความคาดหวังมีผลต่อการตัดสินใจเข้าเป็นสมาชิกโครงการกองทุนฯ
ยกเว้นการทดสอบนี้ ปัจจัยด้านความคาดหวังมีความสัมพันธ์กับการ เป็น
หรือไม่เป็นสมาชิกโครงการกองทุนฯ

ผลการทดสอบนี้ เป็นไปตามสมมติฐาน

โอกาส เทคุณในเรื่องของโอกาสสวัสดิการความสัมภានเกี่ยวกับระยะทางที่จะไป
ช้อยาห์กองทุนยา และความสัมภានเกี่ยวกับเวลาที่กองทุนยาเปิดบริการ
ตารางที่ ๒๕ : แสดงความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสกับสภาพการ เป็นสมाचิก

<u>โอกาส</u>	<u>สภาพการ เป็นสมารชิก</u>		<u>รวม</u>
	<u>ไม่เป็น</u>	<u>เป็น</u>	
ใช่	๖๘ (๔๗.๑๗)	๗๕ (๕๙.๖๔)	๗๔ (๕๒.๔๔)
ไม่ใช่	๙๐ (๗๒.๔๗)	๗ (๑๗.๑๔)	๙๗ (๗๗.๑๕)
	<u>รวม</u> (๙๐๐.๐)	<u>๗๘</u> (๗๐๐.๐)	<u>๗๖</u> (๗๐๐.๐)
			<u>๗๔๔</u>

$$\bar{X} = ๕.๒๕๕๐ \quad df = ๙ \quad \text{มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ } .๐๕$$

จากตารางที่ ๒๕ แสดงว่ามีความแตกต่างกันในเรื่องของเทคุณที่เกี่ยวกับ
โอกาส ระหว่างกลุ่มที่เป็นสมารชิกและไม่เป็นสมารชิกโครงการกองทุนยา ซึ่งอาจกล่าว
ได้ว่า ปัจจัยด้านโอกาสมีผลต่อการตัดสินใจเป็น หรือไม่เป็นสมารชิกของโครงการ
กองทุนยา

ผลการทดสอบนี้ ปัจจัยเทคุณเกี่ยวกับโอกาส มีความสัมพันธ์กับการเป็น,
หรือไม่เป็นสมารชิกโครงการกองทุนยา
ผลการทดสอบนี้ เป็นไปตามสมมติฐาน

การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

จุดประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้คือ ต้องการหาอิทธิพลของตัวแปรหนึ่ง ปัจจัยทาง ๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการกองพันยา "ชั้นวิชการเด็กใจ" ใน การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ก็คือการวิเคราะห์ "การถดถอยพหุคูณ" (Multiple Regression Analysis) ซึ่งเป็นวิธีที่เหมาะสมสมควรที่ใช้ใน การวิเคราะห์ข้อมูลที่ไม่ใช่การทดลอง"

การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณมีมาสักระยะหนึ่งแล้ว แต่ก็ยังคงใช้ในการรายงานผลการวิเคราะห์ ดังนี้

๑. ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์พหุคูณ (Multiple correlation coefficient = R) เป็นค่าสถิติที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม

๒. ค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย (coefficient of determination = R^2) เป็นค่าที่บอกสัดส่วนของความแปรปรวน (variance) ของตัวแปรตามที่สามารถทำนายหรืออธิบายได้โดยกลุ่มตัวแปรทั้งหมด (เพื่อความสะดวกในการแปลผลจะใช้ค่า $R^2 = 100$ โดยอธิบายในรูปของรอยละหรือเปอร์เซนต์)

๓. ค่าสัมประสิทธิ์ของการถดถอย (Regression Coefficient) หรือบางที่เรียกว่าค่าน้ำหนัก (weight) เป็นจำนวนที่แสดงถึงความสำคัญที่ร่วมทำให้ ของตัวแปรอิสระแต่ละตัวในการอธิบายหรือทำนายตัวแปรตาม ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยอาจพิจารณาใช้ได้ 2 อย่าง คือถ้าอยู่ในรูปของคะแนนมาตรฐานก็เรียกว่า สัมประสิทธิ์นิววาร์ ค่าน้ำหนักเบต้า (Beta weight) และถ้าอยู่ในรูปของคะแนนก็เรียกว่าค่าสัมประสิทธิ์นิววาร์ น้ำหนักคะแนน (score weight)

* วิเชียร เกตุสิงห์, องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการสอบภาคเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา. ปริญญาโทนิพนธุ์คุณภูบลพา, มหาวิทยาลัยกรีกในกรุงโรม, ๒๕๔๒.

ค้นพบนักบุคคลในชั้นจะแบนความสัมภูมิลักษณ์ β ส่วนคุณนำนักจะแบน
จะแบนด้วย B

c. ค่าอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) ไก้แก้การสถิติที่ใช้ทดสอบความ
นิยมสำคัญของศาสตร์สัมพันธ์พหุคุณ นั่นคือทดสอบว่าความสัมพันธ์มีความทางจากศูนย์ (0)
หรือไม่และความสัมพันธ์นั้นเป็นความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงหรือไม่

การวิเคราะห์การถอดอยพหุคุณโดยใช้การตัดสินใจเข้ารวมกลุ่มใน
โครงการกองทุนยาเป็นตัวแปรตาม หรือเป็นเกณฑ์ (criterion) นี้ใช้ตัวแปร
อิสระที่เลือกมาจำนวน ๒๐ ตัวแปร การวิเคราะห์ใช้วิธีเพิ่มและลดตัวแปร เป็นขั้น ๆ
(Stepwise multiple regression analysis) ซึ่งวิธีการนี้จะเลือกตัวแปรที่มี
ศาสตร์สัมพันธ์สูงสุดกับตัวแปรตาม เข้าสู่การวิเคราะห์เป็นอันดับแรกเสมอและตัวคือ ๆ
ไปเลือกจากตัวแปรที่มีศาสตร์สัมพันธ์ส่วนใหญ่ (Partial correlation) สูงสุด
ในกลุ่มตัวแปรอิสระที่ยังเหลืออยู่ต่อไปที่ยังไม่ถูกเลือกเข้า ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังนี้
สมมติฐานที่ ๔ ลักษณะความสำคัญของปัจจัยทาง ๆ ที่นับถือการตัดสินใจเข้ารวม
โครงการกองทุนยา เมื่อเรียงตามลำดับความสำคัญมากไปหน้าอย
เป็นดังนี้คือ ๑) ปัจจัยทางค้านการสื่อสารระหว่างบุคคล ๒) ปัจจัย
ของกลุ่มเหตุผลของบุคคล ๓) ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ตารางที่ ๒๖ : ผลการวิเคราะห์การทดลองพหุคูณ เมื่อใช้การตัดสินใจเข้าหรือไม่
เข้าร่วมโครงการกองทุนยาเป็นเกณฑ์

ตัวแปร	R สะสม	β^2 สะสม	B	P	F
ลักษณะการรับสาร (การประชุม ชุมชน)	0.๖๐๘๙	0.๓๓๐๘๕	0.๗๘๕๗๓๙	0.๖๘๔๐๔	๗๙.๕๓๓
ความยากง่ายของเนื้อหาของสาร	0.๖๙๔๑	0.๔๖๔๔๕	0.๙๙๓๖๖๗	0.๓๓๓๓๓	๙๙.๖๐๕
ความบอยครั้งในการรับสาร	0.๕๖๘๗	0.๔๕๐๔๕	0.๖๙๙๓๓๙๐	0.๓๔๔๓๓	๔๙.๙๖๗
ความคาดหวังของสมุนไชกิใน ครอบครัวและเพื่อนบ้านใน การตัดสินใจของบุคคล	0.๕๗๘๘	0.๖๗๖๖๓	0.๖๐๐๙๔๔๕	0.๖๐๐๙๙	๙๙.๖๐๐
ความสามารถของบุคคลที่จะจ่าย ยาสมานา	0.๔๙๙๒๐	0.๖๔๙๓๙	0.๙๙๙๕๔๖๐	0.๐๘๘๙๙๔	๙๙.๙๙๙
ค่าคงที่			0.๖๙๐๙๙๙๓		

จากตารางที่ ๒๖ เมื่อนำตัวแปรอิสระทั้ง ๒๐ ตัวมาวิเคราะห์การทดลองพหุคูณ โดยใช้การตัดสินใจเข้าร่วมหรือไม่เข้าร่วมโครงการกองทุนยาเป็นตัวแปรตามหรือเป็นเกณฑ์ พนวณตัวแปรอิสระเพียง ๔ ตัวแปรเท่านั้นที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการกองทุนยาอย่างนัยสำคัญทางสถิตินักตัวแปรที่เหลือออก ๑๕ ตัวแปร แต่ละตัวมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ถึงก้าล่าวเพียงเล็กน้อยหรือไม่มีความสำคัญพอที่จะนำมาเป็นตัวพยากรณ์การตัดสินใจในการเข้าร่วมโครงการของประชาชน สำหรับตัวแปรที่มีความสำคัญ ๔ ตัวแปรถั้งปีกกว้างในตาราง ได้พิจารณาตามลำดับความสำคัญโดยครุจากกาลสัมประสิทธิ์การทดลองพหุคูณ (β) พนวณ ตัวแปรที่มีความสำคัญสูงสุดที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของประชาชน ก็คือ ความบอยครั้งในการรับสาร รองลงมาก็คือความยากง่ายของเนื้อหาของสาร และลักษณะการรับสารแบบประชุมชุมชนตามลำดับ ซึ่งตัวแปรเพียง ๑ ตัวแปรนี้สามารถอธิบายการตัดสินใจของประชาชนได้ ความคาดหวังจากสมุนไชกิ ในการรับครุวัตรและเพื่อนบ้านในการตัดสินใจของบุคคลและความสามารถของบุคคลในการจ่ายยาสมุนไชกิ เมื่อนำรวมกัน ๑ ตัวแปรแรก พนวณสามารถรวมกันอธิบายการตัดสินใจของประชาชนได้ถึงร้อยละ ๔๙ โดยประมาณ ส่วนตัวแปรอีก ๒ ตัวแปรคือความคาดหวังจากสมุนไชกิ ในครอบครุวัตรและเพื่อนบ้านในการตัดสินใจของบุคคลและความสามารถของบุคคลในการจ่ายยาสมุนไชกิ เมื่อนำรวมกัน ๑ ตัวแปรแรก พนวณสามารถรวมกันอธิบายการตัดสินใจของประชาชนได้ถึงร้อยละ ๖๔ โดยประมาณ

จากการวิเคราะห์ทางคณิตศาสตร์ในเห็นว่า เป็นไปตามสมุนติฐานที่ ๔ คือปัจจัยด้านการสื่อสารมีความสำคัญสูงสุดรองลงมาเป็นปัจจัยด้านกลุ่มเหตุผล ส่วนปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสังคมอยู่ในลำดับสุดท้ายหรือมีความสำคัญอยู่ที่สุด